

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΑΡΣΕΝΙΚΟ ΓΕΝΟΣ

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ				ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
ονομαστική	ὁ	τόπ-ος	ἄνθρωπ-ος	ονομαστική	οἱ	τόπ-οι	ἄνθρωπ-οι
γενική	τοῦ	τόπ-ου	ἄνθρώπ-ου	γενική	τῶν	τόπ-ων	ἄνθρώπ-ων
δοτική	τῷ	τόπ-ω	ἄνθρώπ-ω	δοτική	τοῖς	τόπ-οις	ἄνθρώπ-οις
αιτιατική	τόν	τόπ-ον	ἄνθρωπ-ον	αιτιατική	τούς	τόπ-ους	ἄνθρώπ-ους
κλητική	ὦ	τόπ-ε	ἄνθρωπ-ε	κλητική	ὦ	τόπ-οι	ἄνθρωπ-οι

ΘΗΛΥΚΟ ΓΕΝΟΣ

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ				ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
ονομαστική	ἡ	νήσ-ος	ὁδ-οό	ονομαστική	αἱ	νήσ-οι	ὁδ-οί
γενική	τῆς	νήσ-ου	ὁδ-οῦ	γενική	τῶν	νήσ-ων	ὁδ-ῶν
δοτική	τῇ	νήσ-ω	ὁδ-ῷ	δοτική	ταῖς	νήσ-οις	ὁδ-οῖς
αιτιατική	τήν	νήσ-ον	ὁδ-όν	αιτιατική	τάς	νήσ-ους	ὁδ-οούς
κλητική	ὦ	νήσ-ε	ὁδ-έ	κλητική	ὦ	νήσ-οι	ὁδ-οί

ΟΥΔΕΤΕΡΟ ΓΕΝΟΣ

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ				ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
ονομαστική	τό	δῶρ-ον	μυστήρι-ον	ονομαστική	τά	δῶρ-α	μυστήρι-α
γενική	τοῦ	δῶρ-ου	μυστηρί-ου	γενική	τῶν	δῶρ-ων	μυστηρί-ων
δοτική	τῷ	δῶρ-ω	μυστηρί-ω	δοτική	τοῖς	δῶρ-οις	μυστηρί-οις
αιτιατική	τό	δῶρ-ον	μυστήρι-ον	αιτιατική	τά	δῶρ-α	μυστήρι-α
κλητική	ὦ	δῶρ-ον	μυστήρι-ον	κλητική	ὦ	δῶρ-α	μυστήρι-α

Γενικές παρατηρήσεις:

- Η **δοτική** παίρνει ΠΑΝΤΑ υπογεγραμμένη: π.χ. τῷ τόπῳ.
- Η **γενική** και η **δοτική**, όταν τονίζονται στη λήγουσα, παίρνουν **περισπωμένη**: π.χ. τοῦ ποταμοῦ, τῷ ποταμῷ, τῶν ποταμῶν, τοῖς ποταμοῖς.
- Όταν μια λέξη τονίζεται στην **προπαραλήγουσα**, ο τόνος μεταφέρεται στην **παραλήγουσα** όταν η **λήγουσα** είναι **μακρά**: π.χ. ὁ ἄνθρωπος → τοῦ ἀνθρώπου.

Ειδικότερα στην β' κλίση:

- Τα **αρσενικά** και τα **θηλυκά** έχουν τις **ίδιες καταλήξεις**: π.χ. τούς ἀνθρώπους / τάς ὁδοούς.
- Το **-α** στην κατάληξη **πληθυντικού** στα **ουδέτερα** είναι **βραχύ**: π.χ. τά δῶρα.
- Το **-οι-**, όταν βρίσκεται **εντελώς στο τέλος της λέξης**, είναι **βραχύ**: π.χ. οἱ χῶροι.